

Britský the Guardian: “Na Ukrajine nás USA ťahajú k vojne s Ruskom”

- CZ24 News | 30. září 2022

UKRAINA: Úloha Washingtonu na Ukrajine a jeho podpora neonacistov režimu má obrovské dôsledky pre zvyšok sveta. Prečo v našom mene tolerujeme hrozbu ďalšej svetovej vojny? Prečo povoluujeme lži, ktoré ospravedlňujú toto riziko? Rozsah našej indoktrinácie, napísal Harold Pinter, je “brilantný, dokonca vtipný, vysoko úspešný akt hypnózy”, ako keby sa pravda “nikdy nestala, aj keď sa diala”.

Americký historik William Blum každý rok zverejňuje svoj „aktualizovaný súhrn záznamov o zahraničnej politike USA“, ktorý ukazuje, že od roku 1945 sa USA pokúsili zvrhnúť viac ako 50 vlád, z ktorých mnohé boli demokraticky zvolené; hrubo zasahoval do volieb v 30 krajinách; bombardovali civilné obyvateľstvo 30 krajín; použité chemické a biologické zbrane; a pokúsil sa zavraždiť zahraničných vodcov.

V mnohých prípadoch bola Británia kolaborantom. Stupeň ľudského utrpenia, nehovoriac o kriminalite, je na Západe málo uznávaný, a to aj napriek prítomnosti najvyspelejších svetových komunikácií a nominálne najsvobodnejšej žurnalistiky. Nedá sa povedať, že najpočetnejšie obeť terorizmu – „nášho“ terorizmu – sú moslimovia. Tento extrémny džihádizmus, ktorý viedol k 11. septembru, bol živý ako zbraň anglo-amerického politiky (operácia Cyklón v Afganistane) je potláčaná. V apríli americké ministerstvo zahraničia poznamenalo, že po kampani NATO v roku 2011 sa „Líbya stala bezpečným prístavom pre teroristov“.

Názov „nášho“ nepriateľa sa v priebehu rokov menil, od komunizmu po islamizmus, ale vo všeobecnosti ide o akúkoľvek spoločnosť nezávislú od západnej moci, ktorá okupuje strategicky užitočné alebo na zdroje bohaté územia, alebo jednoducho ponúka alternatívu k nadvláde USA. Vodcovia týchto obštrukčných národov sú zvyčajne násilne odstránení, ako napríklad demokrati Muhammad Mossadeq v Iráne, Arbenz v Guatemale a Salvador Allende v Čile, alebo sú zavraždení ako Patrice Lumumba v Konžskej demokratickej republike. Všetci sú vystavení hanobeniu západných médií – napríklad Fidel Castro, Hugo Chávez, teraz Vladimir Putin.

Úloha Washingtonu na Ukrajine je iná len v dôsledkoch pre nás ostatných. Prvýkrát od Reaganových rokov sa USA vyhrážajú, že zavedú svet do vojny. Keďže východná Európa a Balkán sú teraz vojenskými základňami NATO, posledný „náračníkový štát“ hraničiaci s Ruskom – Ukrajina – je roztrhaný na kusy fašistickými silami, ktoré rozpútali USA a EÚ. My na západe teraz podporujeme neonacistov v krajine, kde ukrajinskí nacisti podporovali Hitlera.

Po tom, čo Washington zorganizoval februárový prevrat proti demokraticky zvolenej vláde v Kyjeve, zlyhalo plánované zabratie ruskej historickej legítimnej teplovodnej námornej základne na Kryme. Rusi sa bránili tak, ako to robili proti každej hrozbe a invázii zo západu už takmer storočie.

Ale vojenské obklúčenie NATO sa zrýchlilo spolu s americkým organizovaním etnických Rusov na Ukrajine. Ak sa podarí Putina vyprovokovať, aby im prišiel na pomoc, jeho vopred určená úloha „vyvrheľa“ ospravedlní partizánsku vojnu riadenú NATO, ktorá sa pravdepodobne rozšíri aj do samotného Ruska.

Namiesto toho Putin zmiatol vojnovú stranu tým, že hľadal riešenie vo Washingtone a EÚ, stiahol ruské jednotky z ukrajinských hraníc a vyzval etnických Rusov na východe Ukrajiny, aby sa vzdali

víkendového provokatívneho referenda. Títo rusky hovoriaci a bilingválni ľudia – tretina ukrajinského obyvateľstva – sa už dlho snažia o demokratickú federáciu, ktorá by odrážala etnickú rôznorodosť krajiny a bola autonómna od Kyjeva a nezávislá od Moskvy. Väčšina z nich nie sú ani „separatisti“, ani „rebeli“, ako ich nazývajú západné médiá, ale občania, ktorí chcú bezpečne žiť vo svojej vlasti.

Rovnako ako ruiny Iraku a Afganistanu, Ukrajina sa zmenila na zábavný park CIA – osobne ho vedie riaditeľ CIA John Brennan v Kyjeve, pričom desiatky „špeciálnych jednotiek“ CIA a FBI vytvorili „bezpečnostnú štruktúru“, ktorá dohliada na divochov. Útošia na tých, ktorí boli proti februárovému prevratu. Pozrite si videá, prečítajte si správy očitých svedkov z masakru v Odeze tento mesiac. Fašistickí násilníci vypálili sídlo odborov a zabili 41 ľudí uväznených vo vnútri. Sledujte, ako sa k tomu postavila polícia.

Lekár opísal, ako sa pokúšať zachrániť ľudí, „ale zastavili ma proukrajinskí nacistickí radikáli. Jeden z nich ma hrubo odstrčil a slúbil, že čoskoro mňa a ďalších Židov z Odesy stretne rovnaký osud. To, čo sa stalo včera, sa nedialo ani počas fašistickej okupácie v tomto meste v druhej svetovej vojne. Zaujímalo by ma, prečo celý svet mlčí.“

Rusky hovoriaci Ukrajinci bojujú o prežitie. Keď Putin oznámil stiahnutie ruských vojsk z hraníc, tajomník obrany kyjevskej chunty Andrij Parubij – zakladajúci člen fašistickej strany Svoboda – sa chválil, že útoky na „povstalcov“ budú pokračovať. V orwellovskom štýle to propaganda na západe obrátila na Moskvu, ktorá sa podľa Williama Haguea „snaží zorganizovať konflikt a provokáciu“. Jeho cynizmu zodpovedá Obamovo groteskné blahoželanie pučistickej junte k jej „pozoruhodnej zdržanlivosti“ po masakri v Odeze. Junta, hovorí Obama, je „riadne zvolená“. Ako raz povedal Henry Kissinger: „Nie je dôležité, čo je pravda, ale čo sa považuje za pravdu.“

V amerických médiách bolo zverstvo v Odeze bagatelizované ako „zahmlené“ a „tragédia“, v ktorej „nacionalisti“ (neonacisti) napadli „separatistov“ (ľudí zbierajúcich podpisy za referendum o federálnej Ukrajine). Wall Street Journal Ruperta Murdocha obete zatracoval – „Smrteľný ukrajinský požiar pravdepodobne vyvolali rebeli, tvrdí vláda“. Propaganda v Nemecku bola čistou studenou vojnou, pričom Frankfurter Allgemeine Zeitung varoval svojich čitateľov pred „nevyhlásenou vojnou“ Ruska. Pre Nemcov je dojímavou iróniou, že Putin je jediným vodcom, ktorý odsudzuje vzostup fašizmu v Európe 21. storočia.

Populárna pravda je, že „svet sa zmenil“ po 11. septembri. Čo sa však zmenilo? Podľa veľkého informátora Daniela Ellsberga došlo vo Washingtone k tichému prevratu a teraz vládne nekontrolovateľný militarizmus. Pentagon v súčasnosti vedie „špeciálne operácie“ – tajné vojny – v 124 krajinách. Doma, rastúca chudoba a strata slobody sú historickým dôsledkom trvalého vojnového štátu. Pridajte riziko jadrovej vojny a otázka znie: prečo to tolerujeme?

[ZDRO](#)

Překlad: FB Armadni Magazin